

כינוס השלוחים פועל על ההנהגה דכל המדינות שבעולם

פּוֹתַחִין בְּדַר מַלְכוּת

משיחות ש"פ תולדות, ד' כסלו ה'תש"נ מוגה
(השיחה בשלימותה עם ההערות - ראה
סה"ש תש"נ ח"א ע' 152 ואילך)

ועשו האמורים בפרשה", היינו, ש"תולדות" פירושו בנים ולא מאורעות, הוא - מתיבת "ואלה", כי "ואלה מוסיף על הראשונים", הוספה לענין שלפניו ("הראשונים") מדובר אודות בנים ("תולדות" ישמעאל גוי בני ישמעאל גוי"), צריך לומר שגם "תולדות יצחק" שבאים בהוספה לענין שלפניו ("ואלה מוסיף על הראשונים") הם בנים (ולא מאורעות), "יעקב ועשו האמורים בפרשה".

והשייכות שביניהם ("ואלה מוסיף על הראשונים") היא (לא ש"תולדות יצחק" הם כמו "תולדות ישמעאל", אלא) - ביחס לאברהם, "ואלה תולדות יצחק בן אברהם", כמו "אלה תולדות ישמעאל בן אברהם":

למדנו כבר שלאחרי לידת ישמעאל אמר הקב"ה לאברהם "ולא יקרא עוד את שמך אברהם והי' שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך והפריתי אותך במאד מאד ונתתיך לגוים גוי", ובהמשך לזה נאמר לו אודות לידת יצחק, "שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק", ו"ביצחק דוקא, ולא בישמעאל) יקרא לך זרע", היינו, שההבטחה ד"אב המון גוים נתתיך" (שנאמרה בקשר ובשייכות ללידת יצחק) תתקיים [לא ע"י ישמעאל, אף ש"הפריתי אותו גוי שנים עשר נשיאים יוליד גוי", אלא] ע"י יצחק דוקא, וכפי שמפרש רש"י "ונתתיך לגוים - ישראל ואדם (שיצאו מיצחק), שהרי ישמעאל כבר הי' לו, ולא הי' מבשרו עליו".

ולכן, לאחרי סיום דברי ימי חיי אברהם, ממשיך הכתוב בסיפור התולדות של בני אברהם (ישמעאל ויצחק) - "ואלה תולדות

אבל להפירוש ש"תולדות יצחק" הם הבנים, "יעקב ועשו האמורים בפרשה" - צריכים לפרש "ואלה תולדות יצחק", "ואלה מוסיף על הראשונים", בהוספה על מ"ש לפניו אודות "תולדות" ישמעאל גוי בני ישמעאל. ועפ"ז אינו מובן: מהו הדמיון בין "תולדות יצחק" - יעקב ועשו - ל"תולדות" ישמעאל? שכולם רשעים?!

ג. במדרש ישנו תירוץ על שאלה זו: "ואלה תולדות יצחק בן אברהם, מוסיף על הראשונים, על מה שכתוב למעלה הימנו בני ישמעאל, ומי הי' זה עשו ובניו שהי' בנו של יצחק, וא"כ י"ל הואיל ואין כתוב אלא ואלה תולדות אף יעקב שהוא תולדות יצחק בכלל. . . לכך תולדות יצחק חסר, להוציא יעקב מכלל הרשעים".

אבל כיון שרש"י אינו מביא דברי המדרש "לכך תולדות יצחק חסר להוציא יעקב כו" [וטעם הדבר, לפי שבדרך הפשט אי אפשר לפרש שעיקר "תולדות יצחק" הוא עשו ולא יעקב ("להוציא יעקב"), ואדרבה, יעקב הוא העיקר, וכמודגש בפירוש רש"י שמקדים יעקב לעשו, "יעקב ועשו האמורים בפרשה"] - השאלה בתקפה: מהו הדמיון דיעקב לבני ישמעאל?!

ולכן, הי' לו לרש"י לפרש ש"תולדות יצחק" הם המאורעות דיצחק, שעפ"י יתפרש "ואלה מוסיף על הראשונים" בהוספה למאורעות דיצחק (ולא בהוספה ל"בני ישמעאל"), כנ"ל.

ד. ויש לומר הביאור בזה: הכרחו של רש"י לפרש ש"תולדות יצחק" הם "יעקב

א. בהתחלת פרשתנו מעתיק רש"י התיבות "ואלה תולדות יצחק", ומפרש: "יעקב ועשו האמורים בפרשה". כלומר, אע"פ שיעקב ועשו לא נזכרו בסמיכות לתיבות "תולדות יצחק" (כפי שמצינו בכיו"ב), אלא לאחרי כמה פסוקים, מ"מ, שייך לומר "ואלה תולדות יצחק" כיון ש"אמורים בפרשה". וצריך להבין:

מהו הכרחו של רש"י לפרש "תולדות (יצחק)" מלשון בנים, "יעקב ועשו", אע"פ שאינם כתובים בסמיכות אלא בהמשך הפרשה ("אמורים בפרשה") - הרי יכול לפרש "תולדות (יצחק)" מלשון מאורעות, "ילדיו ימיו וקורותיו", "הקורות שקרוהו" [כפי שמפרש בפסוק "אלה תולדות יעקב", "אלה ישוביהם וגלגוליהם"], שלפירוש זה מתחיל סיפור תולדותיו בסמיכות ממש, ולא בפסוקים שלאח"י בהמשך הפרשה?

ב. שאלה זו מתחזקת יותר ע"פ הדיוק דתיבת "ואלה (תולדות יצחק)", בוא"י המוסיף: איתא במדרש "בכל מקום שכתוב ואלה מוסיף על הראשונים, ובכל מקום שכתוב אלה פוסל את הראשונים".

ולכאורה, להפירוש ש"תולדות יצחק" הם המאורעות דיצחק, יכולים לפרש "ואלה תולדות יצחק", "מוסיף על הראשונים" - שהמאורעות דיצחק בפרשה זו (לאחרי פטירת אברהם) הם בהמשך ובהוספה למאורעות דיצחק בפרשיות שלפניו, ובפרט שהם מאורעות עיקריים, החל מפרטי הענינים דלידת יצחק, פרשת העקידה, והנישואין שלו (בחיי אברהם).

ישמעאל בן אברהם גוי ואלה שמות בני ישמעאל גוי שנים עשר נשיאים לאומותם, שבוה נתקיימה הבטחת הקב"ה לאברהם "ולישמעאל שמעתיד גוי שנים עשר נשיאים יוליד", ובהמשך לזה, "ואלה תולדות יצחק בן אברהם, יעקב ועשו האמורים בפרשה", שבוה נתקיימה הבטחת הקב"ה לאברהם "אב המון גוים נתתיך גוי ונתתיך לגוים" (לא מישמעאל אלא מיצחק) – **"ישראל ואדום"** (יעקב ועשו).

ועפ"ז יש לפרש "ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק" – שב"תולדות יצחק", "יעקב ועשו", נשלם הענין ד"אברהם הוליד את יצחק", כיון שע"ז נתקיימה ההבטחה ד"אב המון גוים נתתיך גוי ונתתיך לגוים", "ישראל ואדום".

ה. ויש להוסיף בביאור פירוש רש"י "ואלה תולדות יצחק, יעקב ועשו האמורים בפרשה" ע"פ **יינה של תורה** – באופן המתאים גם עם פירוש המדרש "ואלה מוסיף על הראשונים, על מה שכתוב למעלה הימנו **בני ישמעאל**".

באור התורה מביא הצמח-צדק הפירוש ד"ואלה" בוא"ו המוסיף – "שמוסיף ומרחיב גבול הקדושה ע"י הוצאות וביור הניצוצות הקדושות מן הקליפה ומעלה אותן להכלל בקדושה", וממשיך, "וזהו מה שפירש"י ואלה תולדות כו' יעקב ועשו האמורים בפרשה, דהיינו ע"י יעקב הוא מברר גם את בחי' עשו ומעלה ממנו ניצוצי הקדושה".

ולכן מקדים רש"י יעקב לעשו ("יעקב ועשו האמורים בפרשה" – אף שבאמירתם בפרשה עשו קודם ליעקב) – כי, ההוספה בגבול הקדושה ("ואלה") היא ע"י **שיעקב** מברר גם את בחי' **עשו**, עד שמעלה אותו **לשרשו ומקורו**, כמרומו גם בדיוק הלשון "האמורים בפרשה" (ולא "האמורים למטה") – כפי שעשו הוא **בתורה**, היינו, בשרשו ומקורו בקדושה.

ומזה מובן גם הקשר והשייכות לפירוש המדרש, "ואלה מוסיף על הראשונים, על מה שכתוב למעלה הימנו **בני ישמעאל**" – שקשור גם עם **הבירור** דישמעאל, ע"ד ובדוגמת **הבירור דעשו** שב"תולדות יצחק".

ו. האמור לעיל בפירוש "ואלה תולדות יצחק, יעקב ועשו האמורים בפרשה", שיעקב מברר את עשו, שבוה נכלל הבירור דכל העולם כולו, שבעים אומות העולם, שנכללים ב"עשו" (שהרי החלוקה הכללית דישאל ואוה"ע נרמזת ב"יעקב ועשו") – שייך ביותר **לדורנו זה**:

כיון שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה, יש בו הדגשה מיוחדת על עבודתם של ישראל **להשפיע על אוה"ע** בכל עניני טוב, צדק ויושר, ע"י קיום שבע מצוות בני נח, כהכנה קרובה לקיום היעוד "אז אהפוך אל עמים שפה ברורה גוי לעבדו שכס אחד", ועד ש"לא יהי עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד". שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" (כמ"ש הרמב"ם בסיום וחזתם ספרו).

וענין זה מודגש במיוחד בעבודתו של נשיא הדור ("הנשיא הוא הכל"), יצחק שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ששמו השני "יצחק" – שהחידוש המיוחד שבעבודתו הוא בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה **בכל העולם כולו**, החל מהפעולה בחצי כדור התחתון, עד לפעולה בכל העולם ע"י תלמידיו ושלוחיו, כולל גם הפעולה על **אוה"ע**, כפי שמתבטאת במיוחד ע"י תרגום עניני התורה, עד לפנימיות התורה שנתגלתה בתורת החסידות, בשבעים לשון דאוה"ע, בשביל אלה מבניי שלעת-עתה אינם מבינים לשון הקודש, ואולי י"ל גם בשביל אוה"ע, שגם הם ילמדו עניני אמונה בה', השגחה פרטית, וכיו"ב.

ובכל זה ניתוסף עליו מיוחד בשנה זו, שנת **הארבעים** (שמרומז בפסוק "ויהי יצחק בן ארבעים שנה") – שכיון שבשנת הארבעים "קאי איניש אדעת" דרבי"י, צריכה להיות הוספה ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה ד"תולדות יצחק", נעלה ביותר לגבי העבודה שלפנ"ז, עד שלא ייאמר שהעבודה שלאחרי ארבעים שנה היא **הוספה** על העבודה שלפנ"ז ("ואלה מוסיף על הראשונים"), להיותה באופן של **"ניס"** (כנ"ל ס"ו-ז).

ז. ויש לקשר זה עם **כינוס השלוחים העולמי דשנת הארבעים** שהתקיים בהשגחה פרטית בימים השייכים לסדר "ואלה **תולדות יצחק** גוי ויהי יצחק בן **ארבעים שנה**".

השלוחים שמתכנסים מכל המדינות שברחבי העולם כולו (כינוס **עולמי**), איש איש מהמדינה שבה ממלא שליחותו, הם באי-כח שמייצגים את כל המדינות שבעולם, די"ל גם אוה"ע.

ובפרטיות יותר:

לאמיתו של דבר **כולם** שלוחים של הקב"ה, הן בניי, שכאו"א מהם הוא שלוחו של הקב"ה לעשות לו ית' דירה בתחתונים ע"י קיום תרי"ג מצוות התורה, והן אוה"ע, שע"י

שבע מצוות בני נח ממלאים שליחותו של הקב"ה בהענין ד"לשבת יצרה" [ועד שגם לשאר הנבראים שבעולם, חי צומח ודומם, יש שליחות לעשות בכבודו של הקב"ה, כמארז"ל "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו"];

אלא, ששליחות זו (אצל כל בני האדם וכל הנבראים שבעולם) יכולה להיות **בהעלם** קצת עכ"פ, ותפקידם של ה"שלוחים" – אלה שנתמנו להיות שלוחים בפועל – **לגלות** אצל כאו"א, הן בניי והן אוה"ע [ועד לכל הנבראים שבעולם], שהם שלוחים של הקב"ה, ולעוררם ולפעול עליהם למלא תפקידם ושליחותם **בפועל ממש**.

ותוכן **כינוס השלוחים העולמי** – שהשלוחים (לשון רבים) שבכל העולם כולו, באי-כח דכל העולם כולו, עם כל הריבוי ופרטי התחלקות ושינויי הנבראים שבעולם, מתאספים ומתכנסים יחדיו, כינוס לשון יחיד, לשם מטרה ותכלית אחת – שיתוסף עוד יותר (עד להוספה שבאין-ערוך) במילוי שליחותו של הקב"ה בכל העולם כולו להיות לו ית' דירה בתחתונים (כמשנת"ל בארוכה).

וזהו הקשר והשייכות לפי תולדות, "ואלה תולדות יצחק", "יעקב ועשו" – עבודתו של יעקב (בניי) בבירור העולם כולו (עשו), שזוהי תוכן ונקודת עבודתם של השלוחים המודגשת ב"כינוס השלוחים העולמי", אשר, ע"י ממהרים ומזרזים עוד יותר הענין ד"ואלה תולדות יצחק" בתכלית השלימות, הצחוק והתענוג שיתגלה לעתיד לבוא (כנ"ל ס"ז).

ובדאי יוסיפו עוד יותר בעבודת השליחות, ובפרט מצד הנתנת-כח שבסיום פרשתנו: "וישלח יצחק את יעקב" (והמשך הדברים בפי' ויצא שמתחילין לקרוא במנחה, כנ"ל ס"ו), כולל גם שיתוסף בעריכת כינוסים איזוריים, על מנת להמשיך את פעולת הכינוס העולמי בכל איזור ואיזור לפי ענינו, וגם מהכינוסים האיזוריים ידפיסו קובץ למזכרת-נצח (כמדובר לעיל בנוגע לכינוס העולמי), "זה ספר תולדות הכינוס" של "תולדות יצחק".

ח. ויש להוסיף, שההדגשה דבירור העולם בתקופתנו זו כהכנה לימות המשיח, היא (לא רק באופן ד"אמורים בפרשה", בתורה, אלא גם) באופן **הנראה בגלוי** במצב העולם כולו בימינו אלה.

ובהקדמה:

ישנם התמהים על המדובר בתקופה האחרונה שעומדים אנו בסוף זמן הגלות, עקבתא דמשיחא, ושואלים: היכן רואים זאת? הרי עולם כמנהגו מידי שנה בשנה **כרגיל** נוהג? – ולפלא הכי גדול שאינם

מתבוננים בהמאורעות שמתרחשים בעולם, מאורעות גלויים ומפורסמים!

בתקופה האחרונה (החל משנים הכי אחרונות, ומוסיף והולך מזמן לזמן) מתרחשים ברחבי העולם **מהפיכות קיצוניות**, מן הקצה אל הקצה, ובחסידי ה', מתרחשים מהפיכות אלה **בשקט**, כלומר, ללא מלחמות ושפיכות-דמים, רחמנא ליצלן, עד כדי כך, שחיי היום-יום (בענייני המסחר וכיו"ב) ממשיכים להתנהל ע"ד הרגיל, כאילו עולם כמנהגו נוהג, למרות שמתרחשת מהפיכה קיצונית בהנהגת המדינה כולה, אלא שהיא מהפיכה **פנימית**, בדרכי פוליטיקא מדינית:

לכל לראש ומתחיל ממדינת רוסיה (המדינה שממנה בא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו יחד עם תלמידיו ושלוחיו), אשר, לאחר תקופה של שבעים שנות משטר **תקיף ואימתני** שהפיל חיתתו על כל תושבי המדינה, עד שאפילו עבור התבטאות של ביקורת על המשטר היו עונשים להשלח לארץ גזירה (סיביר וכיו"ב) – נעשה לפתע, בפרק זמן קצר ביותר, **שינוי קיצוני** (ע"י העומדים בראש הנהגת המדינה) במשטר המדינה, ומתפשט גם בשאר מדינות דוגמתן.

ועד"ז במדינת סין – שבתקופה האחרונה מתרחשת מהפיכה בהנהגת המדינה בפנים וגם בנוגע לקשר ויחס עם שאר מדינות העולם, וכיו"ב, וכן במדינת הודו – שבפרק זמן קצר יחסית הוחלפו ראשי השלטון שלט במשך תקופה ארוכה, ועד"ז מהפיכות קיצוניות בעוד כמה מדינות ברחבי העולם, ועד ל"איי הים", אשר, אין צורך לפרט ולהאריך, כיון שהדברים ידועים ומפורסמים.

והמדובר אודות מהפיכות במדינות כאלו שיש בהם **ריבוי עצום** של בני-אדם, כלומר, מהפיכות בממשלות ומשטרים שמנהיגים **בליוני אנשים בכל רחבי העולם**, ועד לרוב האנשים שבכל העולם!

וה"נס" שבדבר – ולפלא הכי גדול שלא שמים לב לכל זה, "אין בעל הנס מכיר בנסו" – **שמהפכות קיצוניות**, שיש להם השפעה ישירה על רוב העולם, מתרחשות **בשקט ובמנוחה**, דבר שאין לו אח ורע בתולדות האנושיות כולה:

מהפיכות במשטר ושלטון של מדינות היו מלווים תמיד במלחמות עקובות דם שהתנהלו במשך תקופה ארוכה, שיבשו את מהלך החיים, הביאו הרס וחורבן ר"ל. ואין צורך להרחיק לכת ולחפש בדברי ימי העולם בדורות שלפנ"ז, כיון שראינו בדורנו זה את החורבן הנורא במלחמת העולם השני, לא תקום פעמיים צרה.

ואילו בימינו אלה, מתרחשים מהפכות

קיצוניות **גדולות ביותר**, ברוב העולם, **ובחסידי ה'**, ה"ז ללא מלחמות, ללא שפיכות דמים, ח"ו, אלא מתוך **שקט ומנוחה**.

ויש להוסיף, שמהפכות בעולם בימינו אלה רואים (לא רק ביחס להנהגת בני-אדם, אלא) גם ביחס לשאר הנבראים שבעולם, חי צומח ודומם – **רעידות אדמה** שאירעו בתקופה האחרונה, בפרק זמן קצר, ונמשכות גם עתה במקומות שונים בעולם (גם במדינה זו), **ובחסידי ה'**, הקרבנות היו במספר קטן, ובפרט ביחס למקרים דומים שאירעו בתקופות שלפנ"ז.

ט. וביאור השייכות דכהנ"ל לבניי – (דלכאורה, מאורעות שמתרחשים במהלכי הפוליטיקא ברחבי העולם (ללא קשר ישיר לבניי) אינם מעניינם של בניי, שתפקידם לעסוק בלימוד התורה וקיום המצוות) – בכמה פרטים:

(א) הכרת גדלות הא-ל ונתינת שבח והוד"י על גודל חסדיו – שכן, נוסף לגדלות הא-ל שנראית בהנהגת הטבע, כמ"ש "השמים מספרים כבוד א-ל גו", "כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת", מודגשת יותר גדלות הא-ל בהנהגה **נסית**, כבנדו"ד, שמהפיכות קיצוניות ברחבי העולם מתרחשות בשקט ומנוחה, נס גדול שאינו אלא בכחו של הקב"ה **"כל יכול"** ועל כך יש להודות להקב"ה על גודל החסד שבדבר, במכ"ש וק"ו מנתינת שבח והוד"י על הנהגת הטבע מידי יום ביומו.

(ב) הוספה באמונה בביאת המשיח והצפ"י לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא" – שכן, מהפכות בעולם הם מהסימנים שהובאו במדרשי חז"ל על התקופה דעקבתא דמשיחא, וכשרואים מהפכות גדולות בימינו אלה, ה"ז סימן נוסף שנמצאים אנו ברגעים האחרונים דעקבתא דמשיחא, ותיכף ומיד ממש בא משיח צדקנו.

י. ועוד ענין עיקרי – הנוגע גם ובעיקר מכאן ולהבא:

כל המאורעות שבעולם משתלשלים מהנהגת בניי – שהרי מקרא מלא דיבר הכתוב **"יצב גבולות עמים למספר בני ישראל"**, היינו, שכל המאורעות שב"גבולות עמים", שבעים אומות העולם, קשורים ביציבות ותוקף עם "בני ישראל". ולכן, כאשר בניי מוסיפים בעבודתם בלימוד התורה וקיום מצוותי [הן העבודה דקיום התומ"צ, והן העבודה דבירור העולם, כולל ההשפעה על אוה"ע לקיים שבע מצוות בני נח], ה"ז פועל **בדרך ממילא** (ללא צורך בהתעסקות

השינויים שנעשו
בעולם בתקופה
האחרונה, המדגישים
שזוהי התקופה
דעקבתא דמשיחא –
הם כתוצאה מעבודתם
של ישראל בתקופה
האחרונה, ובלשון
הכתוב בפרשת השבוע
– "תולדות יצחק,
יעקב ועשו האמורים
בפרשה"

מיוחדת, אפילו לא במחשבה בלבד) קיום ועמידת העולם כולו, בכל שבעים אומות העולם, **"יצב גבולות עמים"**.

ויש לומר, שהשינויים שנעשו בעולם בתקופה האחרונה, המדגישים שזוהי התקופה דעקבתא דמשיחא – הם כתוצאה מעבודתם של ישראל בתקופה האחרונה, ובלשון הכתוב בפרשת השבוע – "תולדות יצחק, יעקב ועשו האמורים בפרשה", ובפרט בקשר ובשייכות עם שנת הארבעים, "ויהי יצחק בן ארבעים שנה", כנ"ל בארוכה.

וענין זה מודגש בכינוס השלוחים העולמי דשנת הארבעים – כאמור לעיל שהשלוחים שהתכנסו מכל המדינות שברחבי העולם הם באי-כח דכל המדינות שבעולם, ולכן, ה"ז פועל בדרך ממילא על הנהגה דכל המדינות שבעולם.

ויה"ר – והוא העיקר – שיתוסף עוד יותר בעבודתם של ישראל, ובמילא, יתוסף עוד יותר בהטבת מצב העולם כולו, בחסד וברחמים, בטוב הנראה והנגלה, ע"י חיזוק והתייצבות **המשטר האמיתי** של הקב"ה, בורא העולם ומנהיגו, ועד לקיום היעוד "והיתה לה' המלוכה", גילוי מלכותו של הקב"ה בכל העולם, ו"י"א אהפוך אל עמים שפה ברורה גו' לעבדו שכם אחד", ועד שהארץ עצמה תהי' באופן ש"מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים". ■